

Dáme a luz do teu canto
Rosalía,

na noite pecha deste mar
acedo,

que vou cara o teu reino
e teño medo

de que se apague a voz
que a tí me guía.

Quero esa túa clara
melodía

onde afondei na dor,
onde tan cedo

convivín coa saudade,
mudo e quedo,

tecendo soños de
melancolía.

E cando no solpor teña
que ser

soño de mín no límite do
cero

dese infinito mar onde
hei caer,

quero cruzar contigo a
noite fría.

Nin luz de faro nin
estrela quero.

Quero a luz do teu canto,
Rosalía.